

TALOUSARVIOALOITE 410/2001 vp

Määrärahan osoittaminen rauhantyon edistämiseen

Eduskunnalle

Suomalainen yhteiskunta nojautuu aktiiviseen ja laajaan kansalaisjärjestökenttään siinä määrin, että tämän perusteella on ryhdytty puhumaan Suomesta kansalaisyhteiskuntana. Taloudellisen taantuman aikana alettiin myös korostaa ns. kolmannen sektorin merkitystä, mikä myös liittyy osin kansalaisjärjestöihin ja niiden aloitteellisuuteen.

Tähän liittyen on maassamme ollut pitkäaikainen perinne, että julkinen valta tukee taloudellisesti kansalaisjärjestöjä. Yhteiskunnan kansalaisjärjestöille myöntämä tuki säilyi liki ennallaan myös 1990-luvun alun laman yhteydessä ja sen jälkeen. Määrärahojen supistaminen oli korkeimmillaan yleensä noin 10 %, ja nykyinen avustustaso on reaalisesti jo sama tai korkeampi kuin 1980-luvun lopulla.

Kansalaisjärjestöjen rauhantyöllä on ollut suuri merkitys kokonaiselle sukupolvelle suomalaisia. On kasvanut väkivallattomuutta ja väkivallatonta kulttuuria suosiva yleinen ilmapiiri. Tämän kehittämisessä on rauhantyytä tehneillä järjestöillä osuutensa.

Valtiovalta ymmärsi tämän merkityksen. Niinpä rauhanjärjestöjen työhön suunnattiin vielä vuonna 1991 noin 5 milj. markkaa. Vuoden 1992 budjetissa tuki supistettiin yllättäen ja äkisti tästä kolmanneksen, ja sittemmin tuki on edelleen jäänyt hyvin alhaiselle tasolle eli 2,5 milj. markkaan.

Tämä kattaa aiemmat maamme suurimpien rauhanjärjestöjen toiminta-avustukset, aiemman erillisen aseidenriisuntatiedotusmäärärahan,

YK:n aseidenriisuntaviikon tuen, Rauhankasvatustutustuutin tuen, Itämeren kansalaisjärjestöjen yhteistoimintakeskuksen Itämerikeskussäätiön tuen, monien ammattikuntapohjaisesti toimivien, kansainvälisesti merkittävien rauhanjärjestöjen tuen jne. 1990-luvulla aloitteellisuus rauhan- ja aseidenriisuntatyössä on säilynyt vahvana ja uusia ideoita syntyy jatkuvasti. Määrärahat eivät salli helposti merkittävien kansainvälisten tapahtumien järjestämistä, entisen laajuista julkaisutoiminnan ylläpitämistä eivätkä lähialueiden järjestelmällistä kehittämistä siten, että tapahtumiin osallistuisi kaikkien Itämeren maiden kansalaisia yhtäaikaisesti. Rauhantyyöhön kiinteästi liittyvään toimintaan ihmisoikeuksien puolesta osallistuvat järjestöt ovat myös tuen tarpeessa, kuten esim. Ihmisoikeusliitto.

Samaan aikaan nousee uusissa sukupolvissa aatesuuntia, jotka eivät enää nojaudu väkivallattomaan ajatusperustaan. Nämä voivat levittää uhata yhteiskuntarauhaa ja lisätä maamme sisäistä rakenteellista väkivaltaa. Myös globaali turvallisuusympäristömme on USA:han kohdistuneen terrori-iskun myötä muuttanut muotoaan. Lisäksi suunnitteilla on Suomen puolustusmäärärahojen korottaminen nykyisestäään. Tätä taustaa vasten on olennaista, että myös rauhantyyöhön ja konfliktien ennaltaehkäisyyn panostetaan nykyistä enemmän.

Edellä olevan perusteella ehdotamme kunnioittaen,

TAA 410/2001 vp — Ulla Anttila /vihr ym.

*että eduskunta ottaa valtion vuoden
2002 talousarvioon momentille 29.90.50*

*lisäyksenä 400 000 euroa rauhantyön
edistämiseen.*

Helsingissä 18 päivänä syyskuuta 2001

Ulla Anttila /vihr
Ilkka Taipale /sd

Sirpa Pietikäinen /kok
Anni Sinnemäki /vihr